

1. SHEMOS

IS THERE A CASE FOR PERFECTIONISM?

A Time To Be Right, a Time to Do What's Right

TEXT 1

“And Elijah drew near to all the people and said, “Until when are you hopping between two ideas? If the L-rd is G-d, go after Him, and if the Baal, go after him.” And the people did not answer him a word. And Elijah spoke to the people, “I have remained a prophet to G-d by myself, and the prophets of the Baal are four hundred and fifty men.”

וַיִּגַשׁ אֵלֵיהֶוּ אֵל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר,
עַד מַתִּי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי
הַסַּעֲפִים? אִם ה' הָאֱלֹהִים לָכוּ
אַחֲרָיו, וְאִם הַבַּעַל לָכוּ אַחֲרָיו.
וְלֹא עֲנּוּ הָעָם אֹתוֹ דְבָר:
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ אֵל הָעָם, אֲנִי
נֹתֵרֵתִי נְבִיא לַה' לְבַדִּי, וְנְבִיאֵי
הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
אִישׁ:

I MELACHIM (I
KINGS) 18:21–
22

 <p>TEXT 2</p> <p>I MELACHIM (I KINGS) 19:10</p>	<p>“And he said, “I have been zealous for the L-rd, the G-d of Hosts, for the Children of Israel have forsaken Your covenant. They have torn down Your altars, and they have killed Your prophets by the sword, and I have remained alone, and they seek my life to take it.”</p> <p>וַיֹּאמֶר, קִנְיָאֲתִי לַה' אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַחֶרֶב. וְאִנִּי אֶנִּי לְבַדִּי, וַיִּבְקָשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:</p>
---	---

 <p>TEXT 3</p> <p>MALACHI 3:23</p>	<p>“Lo, I will send you Elijah the Prophet before the coming of the great and awesome day of G-d.”</p> <p>הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֵלֶיךָ הַנְּבִיא, לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:</p>
---	--

With a wholehearted and perfect commitment to G-d, Eliyahu the perfectionist, will herald in the onset of the Messianic age.

 <p style="font-size: 24pt; margin-top: 20px;">TEXT</p> <p style="font-size: 24pt; margin-top: 5px;">4</p> <p style="margin-top: 40px; font-size: 10pt;">SHEMOT (EXODUS) 4:13</p>	<p>“But he said, “I beseech You, O G-d, send now [Your message] with whom You would send.”</p>	<p>וַיֹּאמֶר בְּי אֲדֹנָי, שְׁלַח נָא בְיָד תְּשַׁלַּח:</p>
--	--	---

TEXT 5

MIDRASH,
PIRKEI RABBI
ELIEZER, CH.
402

"Moses said to G-d, "Send now [Your message] with whom You would send," namely, with the person You are planning on sending in the future. G-d responded, "I did not say, 'Go and deliver the message to the Jewish people'; rather, 'Go and deliver the message to Pharaoh.' As for the person of whom you speak, I indeed plan on sending him in the future to the Jewish people, as the verse states, 'Lo, I will send you Elijah the prophet [before the coming of the great and awesome day of G-d].'"

אמר לפניו: רבון כל
העולמים "שלח נא ביד
תשלח". רצה לומר, ביד
אותו האיש שאתה עתיד
לשלוח. אמר לו: לא אמרתי
"לך ואשלחך אל ישראל",
אלא "לך ואשלחך אל
פרעה". ולא אתו האיש שאתה
אומר — אני שולח לעתיד
לבוא אל ישראל, שנאמר:
"הנה אנכי שולח לכם את
אליהו הנביא".

Moshe had
complex
beginnings, an
outcast
shepherding
sheep in Midyan,
being called upon
to lead the Jewish
people.

Why did Moshe feel that Eliyahu was a better fit for the job?

What unique quality did Moshe have that G-d opted to keep him in the job?

Is time a spiral of random events leading to nowhere?
Or a linear chain of events accumulating?

From creation, the world is on one long path toward spiritual perfection, resultant in the messianic era.

<p style="text-align: center;"> TEXT 6 </p> <p style="text-align: center;"> MIDRASH, BEREISHIT RABAH, 14:7 </p>	<p style="text-align: center;"> “Rabbi Yehudah ben Simon said, “The world was created perfect and whole.” </p> <p style="text-align: right;"> רבי יהודה בר סימון אומר: . . . עולם על מליאתו נברא. </p>
---	--

<p style="text-align: center;"> TEXT 7 </p> <p style="text-align: center;"> ZOHAR 1, 52B </p>	<p style="text-align: center;"> “When the Jewish people stood at [Mount] Sinai, they were scrubbed of the snake’s stain. . . . They were exposed to incredible visions of spiritual light, and their eyes were opened . . . in a way that the stain of the snake could not contaminate them, rendering them immune to history’s earlier filth. But when they sinned with the golden calf, all the spiritual light left them . . . and they were recontaminated with the snake’s bite as earlier, bringing death to the entire world.” </p> <p style="text-align: right;"> בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני, אתעבר מנייהו זוהמא דהאי חויא . . . הוו ידעין והוו חמאן אספקלריאן עלאין, ואתנהרן עינייהו . . . דלא יכיל לשלטאה עלייהו האי חויא, ולא יסאב לון כבקדמיתא. כיון דחטו בעגלא, אתעברו מנייהו כל אינון דרגין ונהורין עילאין . . . ואמשיכו עלייהו חויא בישא כמלקדמין, וגרימו מותא לכל עלמא. </p>
---	---

Creation was a high moment in time, then it seems as though we keep going backwards?

TEXT 8

THE REBBE
LIKUTEI SICHOT
11, P. 9

“The notion that “every low leads to an even greater high” is well known. It states that the entire purpose of falling off the previous level is for the heights that can be achieved thereby. It follows that the heights reached after the fall are greater even relative to the perch one was at prior to the fall.

It follows that the level reached after *Matan Torah* that, in turn, came after the sin with the Tree of Knowledge is greater even than the perch at which the world stood prior to the sin with the Tree of Knowledge. The same is true with the heights that we will reach with the future Redemption (that comes after the sin of the golden calf) relative to the perch at which the world stood at *Matan Torah* (prior to the sin of the golden calf).”

והנה ידוע אשר "ירידה צורך עליה היא", והיינו שכל תכליתה של ירידה ממדרגה הקודמת היא לצורך עליה הבאה על ידה — הרי מובן שהעליה שלאחרי הירידה יש בה עליה לגבי העילוי שהיה קודם הירידה. ומובן מזה שמדרגת העליה על ידי מתן תורה שבאה לאחרי הירידה על ידי חטא עץ הדעת. יש בה יתרון על דרגת העילוי שקודם חטא עץ הדעת; ובודאי שכמו כן הוא ביתרון מעלתה של העליה העתידה (שלאחרי הירידה בחטא העגל) לגבי העליה דמתן תורה (שקודם חטא העגל).

TEXT 9

THE REBBE,
LIKUTEI SICHOT
11, P. 10

“Even though the sin of the golden calf re-contaminated the Jewish people, it still was not at the same level of contamination as before Matan Torah. This is because the plateau to which the Jews arrived when the contamination was scrubbed by Matan Torah was higher than where the world stood prior to the sin of the Tree of Knowledge. In other words, the impact of Matan Torah was closer to home and with greater saturation, and so, even when the Jews thereafter fell, the residual impact was still felt.”

דאף על פי שעל ידי חטא
העגל חזרה זוהמתן של
ישראל, מכל מקום לא היתה
זוהמא זו כמו קודם מתן
תורה. דלפי שהבירור
והעילוי ד"פסקה זוהמתן"
במתן תורה היה בדרגא
נעלית יותר מדרגת העילוי
קודם חטא עץ הדעת, והיינו
שפעולתו היתה פנימית
וחודרת יותר, לכן גם
בירידה שלאחרי זה עדיין
ניכרת פעולתו.

Though history
looks more like a
see-saw,
beginning with
Matan Torah is a
process of
building up and
moving forward
to the times of
Mashiach.

 <p>TEXT 10</p> <p>MIDRASH SHEMOT RABAH, 29:9</p>	<p>“Said Rabbi Abahu in the name of Rabbi Yochanan, “When the Holy One gave the Torah, no bird screeched, no fowl flew, no ox mooed, none of the <i>ophanim</i> [angels] flapped a wing, nor did the <i>seraphim</i> [burning celestial beings] chant ‘<i>Kadosh, Kadosh, Kadosh</i> [Holy, Holy, Holy!]’ The sea did not roar, and none of the creatures uttered a sound. Throughout the entire world there was only a deafening silence, as the Divine Voice went forth speaking, “I am the L-rd your G-d.”</p> <p>אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן: כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה, צפור לא צווח, עוף לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו קדוש קדוש, הים לא נזדעזע, הבריות לא דברו. אלא העולם שותק ומחריש, ויצא הקול “אנכי ה' אלוקיך”.</p>
---	---

 <p>TEXT 11</p> <p>ZECHARIAH (ZACHARIAH) 13:2</p>	<p>“And it shall come to pass on that day, says the L-rd of Hosts: I will cut off the names of the idols from the earth, and they shall no longer be mentioned. And also the prophets and the spirit of evil I will remove from the earth.”</p> <p>וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא, נְאֻם ה' צְבָאוֹת, אֲכַרִּית אֶת שְׁמוֹת הָעִצְבִּים מִן הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד, וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֲבִיר מִן הָאָרֶץ:</p>
---	--

TEXT 12

RABBI SHALOM
DOVBER
SCHNEERSOHN
, SEFER
HAMAAMARIM
5643, P. 84

“While there was an intense G-dly revelation at *Matan Torah*, the world remained entrenched in its place, unrefined as it was prior. How can we say this when the Talmud states that the world was scrubbed from its contamination? We could suggest in similar fashion to what is explained in *Tanya* about the *benoni*, namely, that his negative urges are “asleep”—but always ready to and able to be awakened. So it is here: After *Matan Torah*, the Jews sinned with the golden calf and were recontaminated. This is because they were never entirely refined. In the future Redemption, by contrast, the world will be completely transformed, vaulted to a lofty perch. In other words, the world will be transformed into a vehicle for the highest levels of G-dliness.”

במתן תורה, הגם שהיה גילוי אלקות למטה, מכל מקום המטה היה במקומו — שלא נזדכך כלל, אלא הוא מטה כמו שהיה קודם. ומה שבמתן תורה פסקה זוהמתן, אפשר לומר שהוא כמו שכתוב בספר של בינונים, בבינונים — שהרע שבהם ישן, ויכול להיות חוזר ונייעור. כמו כן כאן — הרי אחר כך היה חטא העגל שחזרה זוהמתן, והרי זה שינוים, והיינו שגם מתחלה לא נזדכך לגמרי. ולעתיד לבוא יהיה מלמטה למעלה, פירוש — שהמטה יזדכך ויהיה במקום המעלה, והיינו שהמטה יהיה כלי לגילוי אור אין סוף.

While *Matan Torah* shocked the world into silence, when *Mashiach* comes, evil will be eradicated resulting in an everlasting transformation.

  TEXT 13 BEREISHIT (GENESIS) 49:10	<p>“The scepter shall not depart from Judah, nor the student of the law from between his feet, until Shiloh comes, and to him will be a gathering of peoples.”</p> <p style="text-align: right;">לא יסור שֶׁבֶט מִיהוּדָה וּמַחְזִיק מִבֵּין רַגְלָיו, עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה, וְלוֹ יִקָּהֵת עַמִּים:</p>
--	--

  TEXT 14 THE REBBE, LIKUTEI SICHOT 11, P. 12, AND FOOTNOTE 50	<p>“Moses’s primary accomplishment was the events at Matan Torah, and he thereby empowered future generations to work on transforming the world. Mashiach’s mission is to complete the transformation and bring about a time when all work will be in an environment of a perfect world. This, then, is the significance of G-d’s response to Moses, “I did not say, ‘Go and deliver the message to the Jewish people’; rather, ‘Go and deliver the message to Pharaoh.’ As for the person of whom you speak, I indeed plan on sending him in the future to the Jewish people”: Moses was about working in a world that has a Pharaoh, working hard to transform and refine it. By contrast, Elijah and Mashiach are primarily conditioned to operate in a world in which the “spirit of evil has been removed from the earth.”</p> <p style="text-align: right;">ענינו של מתן תורה שהוא ענינו של משה . . . הרי הוא נתינת הכח על העבודה בבירור וזיכוך העולם; ענינו של משיח הוא גמר הבירור והזיכוך והעיקר העבודה לאחרי זה, כאשר העולם כבר יתברר ויזדכך וכו'. ויש לומר, שזהו גם תוכן מענה הקדוש ברוך הוא למשה: לא אמרתי לך "לך ואשלחך אל ישראל", אלא "לך ואשלחך אל פרעה", לאותו איש שאתה אומר, אני שולח לעתיד לבוא אל ישראל כו'. כי ענינו של משה הוא בעוד שיש מציאות "פרעה" בעולם, לבררו ולזככו כו', מה שאין כן ענינו של אליהו (ומשיח) הוא בעיקר לאחר ש"ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ככפנים.</p>
--	--

The link between
Moshe and
Mashiach is in
the numbers.

Moshe requested
Eliyahu's
perfection to just
complete the job,
but the world
was not ready
just yet.

Until the times
of Mashiach,
the world is
imperfect.

All we're
asked to do is
try our best to
make
incremental
progress.

